

Bjartskygni eyðkennir ferðavinnu

Oddagrein

IKKI kann sigast annað enn, at tað er ein sonn og verulig optimisma - bjartskygni - sum sermerkir Vestnorden Travel Mart 99 tiltakið, ið verður hildið í Føroyum í hesum døgum. Mongu fólkin, ið eru komin útanfrá at siggja og hoyra, hvat londini í Útnorði hava at bjóða ferðafólki og her ikki minst Føroyar, eru við til at geva okkara egnu ferðavinnufólkum íblástur, sum so aftur hefur við sær eitt bjartskygni, ið er ein av teimum mest týðandi katalysatorunum - drívkreftunum - í einhvørjari vinnu.

TAÐ er hugaligt fyri ikki at siga ein sonn frøði at siggja, hvussu hegnisliga og professionelt okkara ferðavinnufólk hava innrættað seg í stóru hollini á Hálsi. Tit hava rós uppiborið. Fyri tann vitjandi osar her av sjálvsvissu, nøgdsemi og einum ærligum vilja til at rokka úrslitum. Føroysku luttakaramir hava gjørt eitt stórt arbeiði til tess at vísa teimum útlendsku keyparunum Føroyar fram sum eitt framtíðar ferðamannaland. Tað er eisini rætta høvið at leggja frá landi, nú vit fara inn í eina nýggja öld. At marknaðarføra Føroyar sum ferðamannaland er eitt bæði spennandi og krevjandi arbeiði. Ikki minst okkara geografiska plasering er ein forðing í sær sjálvum, men samstíðis er hon eisini ein forgur, ja ein gáva fyri ferðavinnufólkin. Ti nettupp okkara serstöða sum lítil mentað tjóð úti í Atlantshavi við eini sjáldsama vakrari og stórligari náttúru gevur ferðavinnufólki okkara eitt so kærkomið amboð at arbeiða við.

MEN einki hendir av sær sjálvum. Tað krevur slit og strev og stríð at byggja eina vælvirkandi ferðavinnu upp í einum oyggjalandi sum Føroyum. Tað krevur nógv av øllum, tí øll lið skulu virka. Gjörd eru mistøk, men úttan mistøk verður ov lítið gjørt. Tað eru ikki so nógv ár síðani, at tær almennu Føroyar av álvara sóu týðningin í at seta pengar og orku av til at leggja ein haldgóðan og tryggan botn undir eini veruligari ferðavinnu. Eini vinnu, sum við tíðini skal skapa arbeiðspláss og geva búskapi enn eitt bein at standa á.

TAÐ eyðkennir oftani okkum føroyingar, at vit eru so ósamdir. Onkur vil kalla tað óvundsjúka. Vit eru individualistar, og tí er kanska ikki altíð so lætt at samansjóva tingini til felags gagn. Heldur enn at dyrka ósemjuna og ymiskleikan, latið okkum heldur siggja tað positiva í hesum, at vit eiga so nógv var individualistar. Uppgávan hjá eitt nú Ferðaræðnum, Kunningarstovnum o.o. er nettupp at sjóva saman entusiasmu og dugnaskap hjá mongu einstaklinginum til at fremja ta felags sök, sum ein veruliga ferðavinna er. Víst eru nógvir manglar og víst restar enn nógv í, at vit oyggjábúgvar kunnu liva upp til tað, sum ein verulig ferðavinna krevur. Men vit eru væl á veg, og tað er stóra Travel Mart tiltakið eitt prógv um. Latið okkum eisini læra av mistøkum aðrir hava gjørt og latið okkum læra av okkara íslendsku grannum, sum vitá, hvat professionalisma er. Vit ynskja øllum vitjandi á Travel Mart vælkommum og vóna, at hetta tiltak fer at eggja føroyskum ferðavinnufólki at halda fram við tí stevnu, sum varð sett fyri mongum árum síðani, nevniliga henni at byggja upp eina professionella og fyri Føroyar umhvørvisvarliga ferðavinnu. Verið hjartaliga vælkomin til Føroya øll somul. Ynski okkara er, at fleiri ferðafólk koma henda vegin. Tó alt við máta. Eina hópturismu ynskir væl eingin, og tí verður framtíðar ferðavinnupolitikkurin eisini at hava hetta fyri eyg. Livst so spyrst.

Sosialurin

Dagurin, tá tíðin stóð still

Fyri 25 árum síðani skrivaði pápi mín hesi minningarorð um yngsta sonin í grannahúsunum sum lat liv í syndarlígari ferðsluvánlukku, bara 14 ára gamal.

Uppi hjá granna er tøg undir lon - alt kæti tykist sum farið; tey syrgja sín deyða bróður og son, so ungur hann fór av garði. Vit minnst teg grulva, reisast á knæ, stetla í túni, á teigum, spæla við hvølpar, smálomb og fæ barnaar »inni á Heiðum«. Vit sóu teg fara seinastu ferð heiman, á tær var skundur, ei góvust stundir at siga farvæl - teg kallaði feigdarfundur. - So ymiskt er okkara dagatal, - vit sjálvi ei fyri tí ráða - nøkur rógva til ellis ár, onnur frá landi bert náa. Brátt sendir lívsins harri boð, - forða tí megnar eingin - at flyta til ævigu hallir heim við snarferð á einglaveingjum. Ljónið av Juda sigur vann, uggi við þøru tína; sama vónin av øllum ber, tá vinir fylkjast um mína.

Summir dagar eru verri at vakna upp til enn aðrir. Ein av teim svárustu var leygarmorgunin ið fór - og aftur tveir dagar seinni. Sum dagurin leið og alt hetta ræðuliga, ið hent var um náttina, fylti alt og øll, so komu minnini - og við teimum gamla yrkingin. Men nú eitur tað:

»Úti hjá granna er tøg undir lon...« Hávardur er farin
og:
»Yviri hjá granna er tøg undir lon...« Eyðun er farin
og:
»Niðanfyrri vegin er tøg undir lon...« Álvur er farin.

- Á Tvøroyri er tøg.
Alt kæti er farið.
Vit syrgja okkara deyða, - bróður og synir.
So ungir teir fóru av garði.

Kæru tit, Gurið og Jens, Nina og Sofus, Sunnuva og Finnboi, systkin, ommur og abbar, tit ungu vinfólk, - og tit í Øravík: Gud í himli verið tykkara styrki, troyst og uggi í tíðini sum kemur. Og alla tókk fái Hann fyri hann ið spardur varð.

Friður verið við minninum um teir triggjar.

Björg

Minningarorð um Eyðun Strøm

O góðasti Eyðun! Tað vóru okkum øllum eini tung boð at hoyra, at tú nú ikki vart millum okkum longur. Hin smilandi drongurin, sum altíð hevði so nógv upp á hjartað, og sum altíð hevur verið so fullur av lívi.

Vit eru altíð komin nógv inn í heimini hjá hvørðrum, og minnini eru so óteljandi mong og góð. Øll tey kvöldini, tá ið vit hugnaðu okkum við kortspæli og øðrum spølum ella bara prátaðu og deildu gleði og sorgir. Og so tá vit vóru á ungdomsmøti og nú eisini til næmingaráðsfundir.

Saknurin er stórus eftir teg, Eyðun, og eg tori næstan ikki at ímynda mær tað tómrúm, sum verður í gerandisdegnum, til føðingardagar og alt annað, har vit eru komin saman.

Eg sendi mína djúpastu samkenslu til tykkum foreldur, systkin og næstingar hjá Eyðuni, Álvi og Hávarði. Má Harrin geva tykkum styrki og mátt í hesum sorgartíðum.

Og Eyðun, teg fari eg altíð at minnst sum nakað serligt. Tú, sum vart gudssonur og gullklumpur hjá pabba, og sum altíð hevur fingið okkum at smíla. Nú hava vit bara minnini eftir, og góði Eyðun, minnini um teg liggja væl goymd í hjarta mínum, og har fara tey altíð at verða.

Farvæl fyri hesuferð
Vit siggjast
Vinkona tín Súsanna

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum tykkum, sum á ymiskan hátt sýndu samkenslu og hjálpssemi, tá kæri maður mín, pápi, bróðir, abbi og langabbi okkara

HARRY S. JOHANSEN
(Harry í Sjúkrakassanum)

doyði og varð jarðaður.

Tøkk til Hera Joensen, prest, fyri góð og troystarríkt orð í heiminum og kirkjun.

Tøkk til kirkjutænara, berara og sangara. Ein serlig tøkk til heimahjálparnar og heima-sjúkrasystrarnar.

Tøkk fyri blómur, kransar og gávur til Reyða Kross.

Fyri tey avvarðandi
Emmy Johansen

Tøkk

Hjartans tøkk til øll, ið á ymiskan hátt sýndu samkenslu við deyða og jarðarferð hjá kærnu móðir, vermóðir, systur, ommu og langommu okkara

THURID J. C. S. GAARDLYKKE,
fødd Josephsen, í Miðvági.

Ein serlig tøkk til heimahjálparnar, ið vóru um hana, búfólki og starvsfólki á Ellis- og Avlamsheiminum í Vágum til David Johannesen, prest fyri troystarríkt orð.

Familjunnar vegna

Samson, Hanna, Suni, Ella og Thomas
Hans